Opłata pocztowa uiszczona gotówką.
Nr 8 Kraków, sierpień 1939 Rok XIII

PRZEWODNIK MŁODZIEŻY ŻEŃSKIEJ

Miesięcznik Katolickiego Stowarzyszenia Młodzieży żeńskiej archidiecezji krakowskiej

Adres: Kraków, Zwierzyniecka L. 1
Nr. konta P. K. O. . 405.996
Nr. telefonu . . . 184-77

PRENUMERATA
rocznie . . . . . 4 — zł.
dla Oddziałów . . 2 — zł.

Zbiórka na „Święto Druhen".

Urząd Wojewódzki, pismem z dnia 14 czerwca b. r. Nr S. P. B. XII/65/39, zezwolił Katolickiemu Stowarzyszeniu Młodzieży Żeńskiej na urządzenie zbiórki pieniężnej w dniu **10 września b. r.** w powiatach: Biała, Bochnia, Chrzanów, Kraków, Limanowa, Nowy Targ, Myślenice, Wadowice i Żywiec.

1) Zbiórka musi się odbywać do puszek zamkniętych, zaplombowanych lub zapieczętowanych.

2) Otwarcie puszek i obliczenie musi być zrobione komisyjnie.

3) Legitymacje dla zbierających potwierdza odnośne Starostwo.

4) 25% dochodu ze zbiórki odsyła się do Sekretariatu w Krakowie (czekiem P. K. O. nr 405.996), reszta zostaje dla Oddziału.

5) dokładne obliczenie zbiórki oraz zebrane pieniądze należy **obowiązkowo odesłać do Sekretariatu najpóźniej do dnia 25 września.**

6) Za przeprowadzenie zbiórki według przepisów jest odpowiedzialny Ks. Asystent lub p. Dyrektorka.

Wszystkie Oddziały bez wyjątku są obowiązane do przeprowadzenia zbiórki na terenie swojej parafii lub wsi. Zbierający muszą mieć legitymacje wystawione przez Sekretariat Generalny K. S. M. Ż. Należy więc do dnia 15 sierpnia b. r. przesłać do Sekretariatu zgłoszenie, według załączonego poniżej wzoru, z podaniem nazwisk, imion i adresów zbierających, oraz miejsca gdzie zbiórka się odbędzie. Przy tym należy zamówić odpowiednią ilość znaczków, afiszy, szpilek itd.

Wzór zgłoszenia.

Do Sekretariatu K. S. M. Ż. w Krakowie, ul. Zwierzyniecka L. 1, K. S. M. Żeńskiej, Oddział w .... zgłasza do zbiórki dnia 10 września 1939 r. następujące osoby:

1. .... zamieszkała ....
2. .... zamieszkała ....
3. .... zamieszkała ....

itd.

Zamawiamy znaczków .... afiszy .... szpilek ....

Podpisy:

Sekretarki:	Prezeski:	Skarbniczki:
....	....	....

(Pieczęć)

(Zgłoszenia należy jak najprędzej załatwić).

DONIESIENIA SEKRETARIATU.

15-go sierpnia „Cud nad Wisłą“. W tym dniu urządzić należy akademię wspólnie z K. S. K. Zachęcić do wzięcia udziału Rodziców i młodzież niezorganizowaną. Obecna chwila niepewności i grozy wojny niech pobudzi całe społeczeństwo do jak najuroczystszego obchodu tego Święta i modlitw gorących o błogosławieństwo dla naszej Ojczyzny.

„Młoda Polka“. Numer wrześniowy wyjdzie w powiększonej objętości. Starać się zamówić do rozsprzedaży większą ilość egzemplarzy, by dotarła do jak największej liczby dziewcząt, w ten sposób zapoznamy szerszy ogół z ideologią K. S. M. Ż. i zjednamy członków. Stańmy karnie do tej pracy apostolskiej. Cena 1 egz. „Młodej Polki“ wynosi 20 gr. Zamówienie kierować wprost do „Ostoji“.

Zbiórka na ociemniałych 16 i 17 września. Każda Druhna z radością spełni obowiązek miłosierdzia i zgłosi się z pomocą w zbiórce do Urzędu Parafialnego. Pamiętajcie o tych co modlitwą i cierpliwem znoszeniem strasznego kalectwa wspierają naszą pracę.

Mundurek organizacyjny. Wszystkie miejskie Oddziały i te co nie posiadają strojów ludowych niech dołożą wszelkich starań, by już na „Święto Druhen“ wystąpić w mundurkach organizacyjnych. Materiały na spódniczki i bluzki są przepisowe i jednolite dla całej organizacji i zakupić je można tylko w składnicy Stowarzyszenia, którą objęła firma „Witold Truszkowski“ Kraków, Sukiennice L. 24/25. Cena materiału na spódniczkę zależnie od gatunku wynosi zł 9.30, 6.48 i 4.50 za metr. Płótno na bluzkę zł 1.92 za metr. Krój i szycie spódniczki musi być ściśle według rysunku i objaśnień regulaminu (do nabycia w Sekretariacie —.35 gr), żadnych najdrobniejszych zmian wprowadzać nie wolno. Paski —.90 gr, berety —.90 gr, krawaty —.70 gr, do nabycia tylko w Sekretariacie: Kraków, ul. Zwierzyniecka 1, P. K. O. nr 405.996. Należność należy przesłać **równocześnie** z zamówieniem plus —.50 gr na paczkę.

PRZYSPOSOBIENIE ROLNICZE.

W lipcowym n-rze „Przewodnika Młodzieży Żeńskiej" podaliśmy wytyczne Rolniczej Służby Młodzieży Wiejskiej, w myśl których mają Oddziały przede wszystkim zająć się organizowaniem nowych zespołów p. r. Dla przypomnienia podajemy najważniejsze zasady organizowania zespołów. Praca zespołu p. r. obejmuje trzy stopnie sprawności rolniczej i trwa 3 i pół roku. Zespół I stopnia (tj. przystępujący do pracy) ma liczyć 6—15 druhen (najlepiej 9) mieszkających w jednej gromadzie w niezbyt dużych odległościach od siebie. Na czele zespołu stoi wybrana przez zespół przodownica. Jako temat do przepracowania wybiera cały zespół jedną z następujących upraw: buraki pastewne, ziemniaki, marchew past., kukurydzę lub kapustę. Po ustaleniu, kto będzie do zespołu należał i jaki temat zespół przepracuje, należy wypełnić 2 formularze zgłoszeniowe i przesłać jeden do Sekretariatu Generalnego w Krakowie, a drugi do Powiatowego Komitetu dla Spraw Młodzieży Wiejskiej przy O. T. R. w terminie **do 15 sierpnia b. r.** O ile Oddział nie otrzymał dostatecznej liczby formularzy powinien zwrócić się po nie do Sekretariatu Gen.

Zespoły, które w bieżącym roku pracują na stopniu I i II, zgłaszają się na stopnie wyższe, na formularzach umieszczonych na końcu książki pracy zespołu, którą każdy zespół posiada i dla nich formularzy rozsyłać nie będziemy. Zespół II stopnia powinien liczyć najmniej 5 osób, a jako temat wybrać albo jeden hodowlany (wychów cieląt, prosiąt, kur, królików lub owiec), albo ogródek warzywny, albo 2 tematy roślinne, wymienione dla stopnia I.

Zespół III stopnia ma liczyć najmniej 3 osoby i przepracować jeden temat hodowlany i jeden uprawowy z wymienionych wyżej albo ogródek warzywny na 200 m kwadratowych lub temat łąkowy.

Prosimy Kierownictwa Oddziałów, by sprawą organizowania nowych zespołów p. r. zajęły się jak najenergiczniej i zgłosiły je w wyżej podanym terminie (do 15. VIII. 1939).

Druhna przykładem w życiu codziennym.

(Referat druhny z Choczni, który otrzymał I nagrodę konkursową i został odczytany na Zjeździe Delegowanych).

W nas pokłada Ojczyzna wielkie nadzieje. Lecz żebyśmy nie zawiodły tych nadziei, musimy przygotować się do życia. Zrobić to możemy należąc do takiej organizacji, gdziebyśmy bez żadnych w czymkolwiek uszczerbków znalazły to wszystko, czego od nas życie wymaga. Życie człowieka jest jedną wielką zagadką, stawia przed nami różne zagadnienia. Aby dobrze pokierować swoim życiem trzeba pracować nad sobą. Każda praca żeby była dobrze wykonana wymaga wiele wysiłków, a tym bardziej praca nad wy-

robieniem wewnętrznym. Ofiar i poświęceń żąda od nas religia. Wiary nam trzeba i wielkiej ufności w Opatrzność Bożą i w pomoc Królowej naszej.

Chcąc się wyrobić wewnętrznie trzeba zacząć od tych codziennych, nieraz, nieznacznych umartwień, odmawiać sobie rzeczy przyjemnych, umieć ponieść drobną ofiarę i to z przyjemnością, świadczyć przysługi rodzicom, bliźnim, przyjaciołom a nawet nieprzyjaciołom. Dobry przykład zdziała więcej niż najserdeczniejsze rady i upomnienia. Druhny weźmy sobie za przykład (wzór) Jezusa i Marię, których całe życie było jedną wielką ofiarą, przesycone wielką miłością i poświęceniem się dla ludzi. Jezus nie zawahał się ponieść strasznych mąk i śmierci krzyżowej, a Serce Matki wraz z Synem cierpiało nad niewdzięcznością ludzką. Nieraz nam tak ciężko odmówić sobie czegoś, ponieść jakąś niewielką ofiarę dla chwały Bożej, czy też dla dobra bliźnich. My druhny z katolickiej organizacji bądźmy tymi apostołkami wiary, nieśmy wiadomości zdobyte w organizacji w otoczenie, niech Polska będzie nadal tym przedmurzem chrześcijaństwa, jak była dawniej. My młode Polki, których hasłem jest służyć sprawie Bożej, ufne w pomoc Bożą i Najświętszej Panny, która jest Królową Korony Polskiej spełniajmy sumiennie swoje obowiązki, nie zrażajmy się niepowodzeniami i przykrościami, lecz stale i wytrwale, stójmy twardo przy swoich zasadach. Uczęszczajmy często na nabożeństwa nie tylko w niedzielę, przystępujmy często do Komunii św., nie tylko z obowiązku lub dla oka ludzkiego, lecz czerpiąc w tym łaski i siły do życia.

Bądźmy uprzejme dla wszystkich. Starajmy się rodzicom odwdzięczyć ten trud i poświęcenie, jakie oni ponieśli dla nas, przy naszym wychowaniu. Po Bogu i Matce Najświętszej, niech ojciec i matka będą nam najbliższymi istotami. Okazujmy im miłość, a to przez posłuszeństwo i spełnienie obowiązków, nie tylko przez wykonywanie rozkazów, lecz z własnej woli. Wspomnijmy tylko ile matka dla nas poniosła ofiar, ile nocy nie przespała, nieraz odjęła sobie od ust, aby dziecko nie cierpiało z głodu, by go należycie wychować. A ojciec — ile starań poniósł, by rodzinie zapewnić byt a myśmy im nieraz odpłacały niewdzięcznością. Druhny zrozummy to dobrze i oceńmy, postarajmy się naprawić to zło, jakie dotąd im wyrządzałyśmy swoją niewdzięcznością. Niech poznają, że jesteśmy druhnami z organizacji o zasadach katolickich. W stosunku do rodzeństwa czy to starszego czy młodszego bądźmy zawsze miłe i uprzejme, oddając starszym szacunek a młodszym świecąc dobrym przykładem. Rodzice i rodzeństwo niech będą nam najlepszymi przyjaciółmi. Rodzicom powierzajmy swoje troski, obawy i żale, oni nas zrozumieją, pocieszą i znajdą dobrą radę. Niech rodzina i dom rodzinny będą przystanią wśród burzliwego oceanu życia, tam znajdujemy radość i wesele. Starajmy się w rodzinie o spokój i zgodę, bądźmy druhny duchami pokoju i jedności. Niech w rodzinie każdy czerpie siły i zapał na drogę życia, niech będzie

miłym wspomnienie spędzonych beztrosko lat dziecięcych. Patronkę naszą Najświętszą Marię Pannę weźmy sobie za wzór życia domowego i jak w Rodzinie Świętej panowały miłość i zgoda tak i my druhny przyczyniajmy się do tego, by na wzór życia Świętej Rodziny, w rodzinach naszych panowały miłość i zgoda i cicha praca.

W rodzinie bowiem urabiają się charaktery ludzi wielkich, tu przygotowują się do życia obywatelskiego i społecznego.

Spełniając swoje obowiązki rodzinne, oddając szacunek dla rodziców i starszych spełnimy także i swoje zadanie w Państwie. Potrafimy ocenić pracę ofiarną tych pierwszych szermierzy wiary, którzy nieraz kosztem krwi własnej przynosili oświatę religijną, dla naszych przodków. Wielka liczba uczonych i wynalazców w niezmordowanej pracy podczas długich wieków pracowała nad rozkwitem naszej Ojczyzny, stwarzając handel i przemysł, podnosząc dobrobyt i kulturę. Niezliczone rzesze bohaterów, rycerzy, kładły swe życie w obronie wiary i kraju. Wielkie to były czyny, czyny bohaterstwa i poświęcenia. Jednakże i oni nie odrazu stali się wielkimi bahaterami, lecz zaczynali od rzeczy małych. I my starajmy się to robić codziennie, postanówmy sobie uczynić jakąś małą przysługę komukolwiek. Niech to będzie drobnostka, tylko uczyniona z ochotą a da nam zadowolenie wewnętrzne, ćwicząc naszą wolę. Jeśli którego dnia zapomnicie o tym starajcie się wynagrodzić to w drugim dniu w dwójnasób. Sposobności do tego mamy aż nadto, czyto w postępowaniu z rodzicami, czy też w oddziale, czy z towarzyszami pracy i zabawy. Lecz niech nie będzie to słomiany zapał, co kończy się tylko na postanowieniach, lecz trzeba czynu. W rodzinie jako tej kuźni dziejowej wyrasta młode pokolenie, a jakie młode pokolenie, takie społeczeństwo, jakie społeczeństwo taki naród. Mamy to szczęście, że mieszkamy w Polsce wolnej i niepodległej, wywalczonej tylu ofiarami, zdobytej krwią naszych ojców i braci. Tu przyszłyśmy na świat, spędziły swe lata dziecięce, wychowane w wierze świętej katolickiej. Ojczyzna to te pola, łąki, bory, jeziora, rzeki, to te miasta i wioski, dzieje minione narodu, prawa, obyczaje i zwyczaje odziedziczone po przodkach. Ojczyzna to nasz język rodzinny, mowa ojców, szczebiot dzieci, piosenki weselne, pieśni święte, kolędy tak miłe dla każdego Polaka, i żałosne Gorzkie Żale. Ojczyzna to wszystkie skarby w ziemi i na ziemi, pamiątki, to kościoły, dwory i chaty lipami i topolami okolone, to cmentarze, Boże Męki, krzyże przydrożne, jednym słowem wielką świętością dla każdego obywatela czy obywatelki jest Ojczyzna. Korzystamy z różnych praw, przywilei i urządzeń w Państwie, lecz mamy także i swoje obowiązki, które powinnyśmy spełniać chętnie. Służyć Ojczyźnie i w potrzebie nawet życie poświęcić dla niej, to święty obowiązek każdego człowieka. Dlatego każdy komu droga jest Ojczyzna i naród, powinien za młodu wyrabiać w sobie zdrowie i tężyznę ducha, bo tylko w zdrowym ciele może być zdrowy duch. W rodzinie i szkole wychowuje się młodzież, przygotowuje

się do życia, dlatego to wrogowie nasi chcieli zniszczyć tego ducha narodowego, nie dając nam mówić i modlić się po polsku, jak miało to miejsce pod zaborami. Lecz teraz mamy wolność i niepodległość, wychowane w rodzinie katolickiej przygotowujmy się do życia społecznego w organizacji, bo spełniając dobrze swoje obowiązki rodzinne i organizacyjne spełnimy dobrze i obowiązki wobec Ojczyzny. Druhny ukochajmy Ojczyznę naszą, to wszystko co polskie, co nasze. Lecz miłować Ojczyznę mamy nie tylko słowami, obchodami, śpiewami, lecz Ojczyzna żąda od nas czynu i ofiary. Dlatego druhny Polki — Obywatelki do czynu, do pracy. Bogactwo narodu płynie z pracy i dobrej gospodarki w kraju. Tu w organizacji utwierdzamy się w wierze świętej, lecz nie wstydźmy się wystąpić w szeregach okazując swą siłę i liczebność, dając tym odczuć innym, że żyjemy i czujemy po katolicku i polsku. Uczęszczajmy zawsze na zebrania, nie uchylajmy się od pracy i obowiązków, bo przez to już służymy Bogu i Ojczyźnie. Wzbogacajmy naszą wiedzę, bądźmy karne i posłuszne, uprzejme, szanujmy zdrowie, bądźmy wytrwałe w przekonaniach. Życiem uczciwym i dobrym przykładem pociągajmy innych do dobrego, byśmy teraz jako druhny, później jako żony i matki mogły wychować młode pokolenie na zasadach katolickich — polskich, mogły spełnić swoje posłannictwo jako Polki-Obywatelki.

Pracę ukochajmy, bo przez pracę zapewnimy sobie i Państwu dobrobyt. W jakimkolwiek pracujemy zawodzie mniej czy więcej zaszczytnym nie zaniedbujmy swych obowiązków, lecz oddajmy się całą duszą swemu zawodowi, bo przez zbywanie pracy, działamy nie tylko na swą niekorzyść, lecz także na szkodę Państwa. Bo nie zaszczytne stanowisko przynosi honor człowiekowi, lecz uczciwa praca stanowi o wartości człowieka. Świat cały wre nieustanną gorączkową pracą, panuje nieustanny wyścig na polu wynalazków. Lecz czyje to dzieło? To dzieło tej pracy mrówczej, tego oddania się swemu zawodowi. Polska nie stoi jednak na pierwszym miejscu w pracy i gospodarności. Polak jest z natury prędki, gorący, zamaszysty, pracuje zawzięcie, gdy mu przyjdzie ochota, lub gdy go kto pobudzi, lecz brak mu wytrwałości, jaką możemy spotkać u innych narodowości. Na ogół ludzie pracują, nawet nieraz bardzo ciężko, lecz wydajność pracy jest mała. Gdyby ziemię naszą uprawiono umiejętnie, odpowiednio, mogłaby wyżywić jeszcze nie tyle obywateli. Dlatego druhny z P. R. poznajmy zasady uprawy roli i prowadzenia gospodarstwa, oddajmy się z zamiłowaniem tej pracy, bo przez to podnosimy wartość naszego kraju. Lecz nie wszyscy pracują na roli, każdy obiera sobie zawód odpowiedni swemu stanowi, więc wszyscy w jakimkolwiek pracujemy zawodzie, oddajmy się temu całą duszą, szanując także pracę innych. Od sumiennego wykonania pracy zależy w dużej mierze życie ludzkie, więc starajmy się zawsze wykonywać pracę w oznaczonym czasie, bo przez to ułatwiamy sobie życie. Nikt z nas nie żyje wyłącznie swoją pracą.

Cały naród pracuje dla nas, wzamian za to niech każda z nas druhny wypełni sumiennie swoją cząstkę pracy, jak na nas przypada. Praca nie tylko nas żywi ale praca daje nam zdrowie oraz spokój i zadowolenie. Pracą także zdobywamy sobie niebo, tylko zdrowi ludzie bywają zadowoleni i pożyteczni dla narodu.

Po pracy należy się jednak odpoczynek i rozrywka. Lecz rozrywka niech nie będzie kosztem snu tak potrzebnego dla organizmu ludzkiego. Wspólna zabawa w kółku rodzinnym w gronie przyjaciół wielce rozwesela człowieka. Lecz żeby ta zabawa nie przyniosła szkody dla zdrowia duszy i ciała, trzeba pamiętać o tym, by była uczciwa. Trzeba pamiętać, że choć coś da się skryć przed okiem ludzkim, nie da się ukryć przed okiem Bożym. Trzeba unikać złego towarzystwa, bo z jakim przestajesz, takim się stajesz. Dlatego człowiek ma rozum, by poznał co złe a co dobre. Młodość ma swoje wymagania i porywy. Na ogół młodzież lubi się zabawić, śpiewać, biegać lecz trzeba to robić z rozsądkiem i z miarą. Dziewczęta łatwo ulegają pochlebstwom, miłym słówkom, tęsknią za miłością i przez to łatwo ulegają pochlebcom. Druhny nie ufajcie pochlebcom, bo często tak bywa, że mężczyźni mają na ustach miłe słówka a truciznę w sercu, nie trzeba pozwolić oczarować się błyskotliwym słowom. Żyjemy w innych warunkach niż dawniej, zewsząd na młodzież napierają różne prądy bezbożne, żeby nas zniszczyć i zdemoralizować. Dziś trzeba siły i woli bohaterskiej, żeby pozostać dobrym. Bo sposobności do uczynków nierozważnych narzuca się na każdym kroku aż nadto. Dziś nie wystarczy, że dziecko nauczy się w domu słuchać rodziców i w szkole przełożonych; dziś nie każdego można słuchać. Po wyjściu ze szkoły spotyka się z różnymi ludźmi, z tym wielkim tłumem, który czyha na duszę i szczęście młodego człowieka, dając mu sposobności do rozrywki i zabawy a o resztę nie troszcząc się wcale. Młodzież nie może pozostać bez opieki, musi szukać rad i wskazówek do dalszego życia. Znaleźć to może w organizacji katolickiej prowadzonej dzielną ręką czy to Księdza Asystenta, czy też Pani Dyrektorki. Trudno jest prowadzić młodzież, bo młodzież to jak to morze rozszalałe, burzliwe, lecz jest ktoś, kto morze wzburzone uciszył; jest to Bóg wszechmocny. Do Boga więc w chwilach zwątpień, pokus, wznieśmy swe młode serca. Boga prośmy o łaski wytrwania w dobrym i chociaż nieraz nam ciężko spełnić swoje obowiązki rodzinne, praktyki religijne, nie chce się nam iść na zebranie, ale ciągnie nas tylko do rozrywki i zabawy, umiejmy pokierować swoją wolą i sercem spełniając to co do nas należy. Wszystko czyńmy tak, by było Bogu na chwałę a ludziom na pożytek. Druhny, umiejmy wszystko związać z wolą Bożą, pracując, odpoczywając, lub będąc na zabawie, żebyśmy miały czyste sumienie wobec Boga, a ludziom świeciły dobrym przykładem. Niech poznają, że nie tracimy darmo czasu chodząc na zebrania, lecz pracujemy nad wyrobieniem naszych charakterów zgodnie z wolą Bożą. Potrafimy podołać swe-

mu zadaniu i oprzeć się wszelkim zakusom szanując swą godność dziewczęcą. Wiarę i siły czerpmy w modlitwie, wpatrzone w postać naszej Patronki Najświętszej Marii Panny. Niech nas cechuje czystość, łagodność, miłość, pokora, pracowitość i zgadzanie się z wolą Bożą. Umiejmy przy tym przeciwstawić się złemu otaczającemu nas zewsząd. A chociaż nam nieraz ciężko, ufne w pomoc Bożą i opiekę Najświętszej Panny Marii idźmy w życie z tą wiarą, że możemy zdziałać wiele. Bądźmy w życiu codziennym tymi duchami pokoju, jedności i swym zapałem pociągajmy innych. Niech w sercach młodzieży umocni się wiara i miłość Boga i Ojczyzny. Budujmy Polskę Chrystusową! Druhnami bądźmy nie tylko z nazwiska, na papierze, lecz także w czynach, szarego codziennego życia. Sprawie służ!

POLECAMY DRUHNOM NASTĘPUJĄCE KSIĄŻKI:

X. Gaston Dutil: Twoja Msza i twoje życie	—,90
X. Lesiak Władysław: Boży szczep	—,60
„ „ „ Młodzież a sprawy społeczne	—,70
„ „ „ Idę w górę	—,40
„ „ „ Patrz i czyń	—,60
„ „ „ Droga na szczyty	1,—
„ „ „ Wielkie żniwo	—,70
K. J.: Społeczne zasady Ewangelii	2,20
„ „ Praca, jej znaczenie i godność	1,80
„ „ Społeczna służba Kościoła	1,80
„ „ Budowa nowego ładu	1,80
F. Żurowska: Ewangelia w pracy społecznej	3.50
X. M. Buławski: Dziewczęta i życie	1,75
Zofia Lipkowska-Górska: Chcę być dobrą	—,70
X. Błotnicki: Idziemy w życie	—,60
Irga: Przyjaciółka (sztuczka)	—,90
„ Pierwsza nagroda (sztuczka)	—,30
Karczewska: W naszym gronie (wieczornica)	1,30
Sabatowicz M.: Inne czasy (obrazek sceniczny)	—,40
Śladem Maryi (wieczornica)	1,—
Ostatnie Zdrowaś (sztuka)	—.60
W opiece Maryi (sztuka)	—,40
Perły Najśw. Panienki (sztuka)	—,75
Obraz Matki Najświętszej (sztuka)	—,80
Afisze „Patronalne Święto Druhen“	—,15
Karteczki na zbiórkę . 100 szt.	—,30
Nalepki odznakowe 1 szt.	—,03
Nalepki odnakowe 50 szt.	1,40
Godło , 1 szt.	—,07
Odznaki , 1 szt.	—,35

Wydawca: Sekretariat K. S. M. Ż. — Redaktor odpowiedzialny: Anna Orłowska.
Drukarnia Polska, Franciszka Zemanka, Kraków, ul. Tadeusza Kościuszki L. 3.